

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. C. Petersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 97 af 31. Marts 1928 om Driftslaane foreninger for Ejere og Brugere af Landejendomme, jfr. Lov Nr. 283 af 3. December 1928.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 179.)

Første Næstformand (C. F. Sørensen): Heller ikke denne Sag kan uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): De Driftslaane foreninger, der er dannet efter den Lov, som gælder i Øjeblikket, og som der her foreslaas et Tillæg til, er dannet paa Grundlag af det solidariske Ansvar, altsaa paa et noget andet Grundlag end de, vi kalder de smaa Driftslaane foreninger, som vi lige har drøftet, der er dannet paa begrænset Ansvar. Til de Driftslaane foreninger, der er dannet efter denne Lov, er der udlaant ca. 12 Mill. Kr. mod det solidariske Ansvar. Der er gennem de Aar, denne Lovgivning har virket, lidt et Tab paa ca. 2 Mill. Kr. ud over det, som er dækket af Reservefonden, hvortil der er betalt af de paagældende og Staten i Fællesskab. Disse 2 Mill. Kr. er jo ikke tabt for Staten, for saa vidt som de endnu hviler paa det solidariske Ansvar hos de Medlemmer, der er tilbage i Foreningerne. Men da det viser sig i de fleste Foreninger, at det er saa godt som umuligt for de Medlemmer, der

er tilbage, at betale disse henved 2 Mill. Kr., har Ministeriet efter at have faaet Henvendelser derom fra forskellig Side fundet det rigtigst at skabe Lovhjemmel for en Afvikling af dette Forhold. De Medlemmer, der er tilbage, og som kan betale deres egne Laan, men som ikke kan betale det, der er tabt af andre, er jo meget ugunstigt stillede, hvis de skal have hvilende paa sig i Fremtiden, at de skal betale disse Millioner Kroner. De vil derfor sætte megen Pris paa at faa dette Forhold afviklet og i Fremtiden at skulle nøjes med at betale det, der hviler paa dem selv — og i visse Tilfælde lidt mere. Det er indlysende, at de, hvis de kan faa en saadan Ordning, vil anstrenge sig meget for at opfylde de Forpligtelser, der saa er tilbage for dem. Men hvis de skal paatage sig Forpligtelser, som det er umuligt for dem at opfylde, gaar det let saaledes, at Statens Tab bliver større, end det ellers vilde blive. Det er det, der har været Grundlaget for Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag: altsaa Hensynet til dem, der er tilbage, og som ikke kan klare de nævnte Vanskeligheder, og Hensynet til at begrænse Statskassens Tab.

Afviklingen foreslaas paa den Maade, at Landbrugsministeren bemyndiges til at anvende indtil 1½ Mill. Kr. til hel eller delvis Afskrivning af det nævnte Tab. Disse Afskrivninger skal foregaa efter Forhandling med de nævnte Foreninger. Foruden denne Bemyndigelse gives der i § 2 Landbrugsministeren Bemyndigelse til at udstrække Afdragstiden for Restgælden til 20 Aar — efter den nugældende Lov er den 10 Aar. Paa den Maade gøres det lettere for de paagældende at faa Afdragene betalt.

Endelig faar Landbrugsministeren ifølge § 3 i enkelte Tilfælde, hvor det skønnes det rigtigste, Bemyndigelse til helt at afvikle det solidariske Ansvar og lade de paagældende Debitorer træde i direkte Debitorforhold til Fonden, mod at der til Gengæld gives anden Sikkerhed. Det vil sige, at man paa forskellig Maade søger at faa Forholdet afviklet til Fordel for de paagældende Landmænd, uden at Statens Tab bliver større, end det vilde være blevet efter den nugældende Ordning.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i